

WPT-34

Wóz zabezpieczenia technicznego WPT-34

Opis konstrukcji

Wóz zabezpieczenia technicznego, który był budowany w Polsce na podwoziach czołgów średnich T-34-85 oraz wycofywanych z użytku dział samobieżnych Su-85M oraz Su-100. Wozy te służyły przede wszystkim do holowania unieruchomionych lub poważnie uszkodzonych pojazdów pancernych oraz przy pracach inżynieryjnych. Wozy Pomocy Technicznej WPT-34 był oparty o podwozie czołgu średniego T-34-85.

W przypadku wozów WPT-34, zmiany jakie zaszły w kadłubie czołgów T-34-85 były bardzo poważne. Jednym z tych zmian było zastosowanie nadbudówki z przodu kadłuba o 750 mm, tworząc jednoczęściowe drzwi wejściowe, ułożone do przodu, znajdujące się na lewym pancerzu bocznym. Przez drzwi można było wnosić rannych żołnierzy na noszach, które same były częścią wyposażenia wozu. Za tymi drzwiami znajdowała się

platforma ładunkowa dla ręcznego żurawia o udźwigu do 1000 kg, który w pozycji roboczej zamocowany nieobrotowo nad platformą ładunkową, co oznaczało, że był wymagany odpowiedni ruch całego pojazdu podczas pracy żurawia. Skrzynia ładunkowa była zdejmowana i rozkładana. Masa przewożonego ładunku sięgała 2400 kg tuż nad komorą silnika. Skrzynię ładunkową w trakcie złej pogody można było przykryć prezentową płachtą. Pojazd posiada na całej swojej długości punkty do mocowania lin stalowych oraz narzędzi saperskich o pomocniczych. W podstawowy skład wyposażenia wozu, wchodziły też środki i opatrunki medyczne.

WPT-34 vehicle built on the base of
Polish T-34/85.

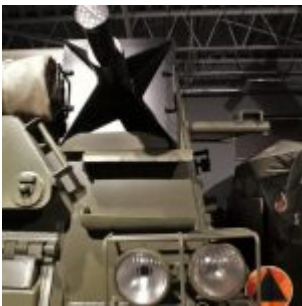
Z przodu nadbudówki znajdowało się jarzmo, gdzie ułożony czołgowy karabin maszynowy DTM kalibru 7,62 mm. Na stropie nadbudówki mógł być zainstalowany wielkokalibrowy karabin maszynowy DSzK kalibru 12,7 mm. Służył głównie do obrony przeciwlotniczej. Załoga wozu składała się z pięciu żołnierzy.

Ani wyciągarka główna, ani podpory lemiesza (jak w wozach CW-34) nie były montowane standardowo. Ale na kadłubie wozu standardowo znajdowała się wyciągarka pomocnicza, o uciągu do 500 kg.

Pojazdy tego typu zostały następnie powoli wypierane przez wprowadzenie do linii nowej generacji wozów zabezpieczenia

technicznego WZT-1, które już były budowane na podwoziach czołgów średnich T-55.

Muzeum Broni Pancernej – Poznań

Wyciągarka WPT-34 posiadała uciąg około 30 ton, który można było powiększyć do maksymalnie 120 ton, po zastosowaniu systemu bloczków. Pojazdy te były magazynowane oraz stosowane w jednostkach pancernych i zmechanizowanych Wojska Polskiego do pierwszej połowy lat 80. tych XX wieku.

Egzemplarz ten, został zbudowany na podwoziu czołgu średniego T-34-85, powojennej polskiej produkcji, który służył następnie w 13. Pułku Zmechanizowanym w Koźuchowie.

Podstawowe dane taktyczno-techniczne

Wymiary konstrukcji:

- Długość całkowita wozu: 7850 mm
- Szerokość wozu: 3010 mm
- Wysokość całkowita: 3210 mm
- Prześwit kadłuba: 400 mm

Masa bojowa wozu: 32 500 kg

Maksymalna prędkość na drodze: do 55 km/h

Prędkość maksymalna na drodze: do 25 km/h

Średnie zużycie paliwa na drodze: 160 litrów na 100 km

Średnie zużycie paliwa w terenie: 230 litrów na 100 km

Zasięg maksymalny na drodze: do 220 km

Zasięg maksymalny w terenie: do 150 km

Pokonywanie przeszkód terenowych:

- Pokonywanie wzniesień: pod kątem do 30 stopni
- Nachylenie boczne: do 25 stopni
- Pokonywane rowy: o szerokości do 2500 mm
- Ściana pionowa: o wysokości do 730 mm
- Brody o głębokości do 1300 mm

Bibliografia

1. Janusz Magniski, Wozy Bojowe LWP 1943-1983, Ministerstwo Obrony Narodowej, Wydanie I, 1984 rok
2. Tomasz Szczerbicki, Pojazdy Ludowego Wojska Polskiego, VESPER, Wydanie I, 2014
3. <https://www.valka.cz/WPT-34-vuz-technicke-pomoci-t27651>
4. Muzeum Broni Pancernej – Poznań